

годени отъ нѣколко дни.

ДОКТОРА: Мойтѣ искрени състрадания./стиска му ржката/

ЖАНЪ: Не азъ, а другиятъ има потребностъ отъ състрадания.

ДОКТОРА: Баща и ли? Да, той се въртеше около насъ мълкомъ, когато правехме усилия да спасимъ дъщеря му. Нещастника. Той сѣкашъ нищо не чуваше не виждаше и не си даваше смѣтка какво става-ше около него.

ЖАНЪ: Тя бѣ единичката му дъщеря.... Той я е огледа-лъ далъ. Той живѣеше само за негѣ. Слушайте: той плаче./чува се задущенъ плачъ отъ стаята на Жана. Дватама мже слушать твърдѣ развълнуван-но. Голѣмо болезнено мълчание.

ДОКТОРА: Трѣбва да го изведемъ.

ЖАНЪ: Невъзможно. Слѣдъ като се посъвземе, той ме се вижда като разстроентъ и това ме безпокоу. Страхувамъ се за неговия разсъдѣкъ.